

JORDI VICENT

RAMON LAPIEDRA, UN RECTOR PER A LA MAJORIA UNIVERSITÀRIA

«El Bloc és una cosa molt àmplia»

Una setmana després de les eleccions que donaren la victòria, novament, al Bloc, el rector de la Universitat de València comenta alguns aspectes de tot aquest procés, malgrat les aparences, molt més complicat que una simple bipolarització.

Adolf Beltran

«Fa un any i mig es produí la irrupció, en el Claustre de la Universitat de València, d'una força progressista...». Ramon Lapiedra fa servir un llenguatge suau, moderat, decorat per alguns elements brillants d'una terminologia que traeix la seua condició de científic. «Es podia pensar, en aquell moment, que allò era el producte d'una constel·lació de factors momentanis, però les noves eleccions han demostrat que hi ha, realment, un corrent progressista, amb nucli en el Bloc per una Universitat Progressista i Valenciana».

I això s'ha produït, per al rector de

«El Bloc ha guanyat, i la nova política ha de ser continuar el camí iniciat.»

JORDI VICENT

la Universitat de València, en unes condicions en què tothom estava damunt de les eleccions, atent i en guàrdia. «La campanya ha estat correcta però dura —afirma Lapiedra— i la participació entre el professorat i el personal d'administració i serveis ha estat altíssima i, entre els alumnes, molt alta també».

Efectivament, en el nou Claustre de la Universitat, elegit el passat dia 15 de gener, el Bloc Progressista supera, amb amplitud, el 50 per cent dels representants claustrals. Enfront, la dreta —sovint de la més dura— s'ha configurat com la segona força del Claustre.

¿No produeix això una sensació de bipolarització?, preguntem a l'home que encapçala la majoria universitària. «Jo crec que no. Cal tenir en compte que el Bloc és una cosa

molt àmplia, on hi ha representades de les opcions més, radicals a les més moderades. A més, a banda la majoria que representa el Bloc, hi ha sectors del Claustre formats per gent progressista i de centre. Si comptem amb aquestes dues qüestions, queda clarament desmentida la imatge de bipolarització».

A l'hora de fer balanç sobre la gestió del seu equip fins avui al front de la Universitat, el rector apunta una prevenció: la de la possible falta de perspectiva que, ara i ací, en pot tenir. De tota manera, en remarca alguns aspectes. «Crec que hem fet un gran esforç a tots els nivells, hem treballat molt durament. Hem posat molt d'interès a fer una gestió oberta i participativa. Hem fet un esforç d'inversions, d'obtenció de recursos, hem tractat de consolidar les bases per poder anar més enllà, ens hem preocupat de preparar uns terrenys per al tercer campus de la universitat i hem iniciat el desplegament de les previsions estatutàries...»

Hi ha una pregunta òbvia, que pràcticament ningú no es contesta negativament, però que hem volgut traslladar al mateix interessat: ¿Repetirà Ramon Lapiedra com a rector? La contestació manifesta, una vegada més, la seua sincera falta d'ambicions de protagonisme. «Si un s'estima la seua professió, com és el meu cas, sempre sent la necessitat de tornar a dedicar-s'hi. D'una banda, malgrat que té moltes satisfaccions, la de rector és una ocupació molt absorbent, que resta moltes hores de la vida professional i privada. I, de l'altra, és veritat que se'ns han quedat moltes coses encara en uns nivells molts esquifits i que, a partir d'ara, podran ser desenvolupades. És el cas de la normalització lingüística, per exemple, que, amb el nou servei creat a l'efecte, podrà tenir una bona empena. En general, es tractarà d'accelerar un procés. El Bloc ha guanyat, i pense que la política que s'ha de fer a partir d'ara

és la de continuar aprofundint en el camí iniciat i la de fer un esforç d'obertura a tota la gent progressista. Trobe, de tota manera, que és prematur avançar si tornaré a presentar-me a rector».

Davant la majoria absoluta que el Bloc ostenta i que es contrastarà, per primera vegada, en les votacions del Claustre del pròxim dia 29, es barallen dues hipòtesis d'oposició: una

JORDI VICENT

«El problema ha vingut d'un diari que, en diversos casos, ha dit mentides».

candidatura conjunta de tot allò que no és el Bloc (sectors afins al PSOE, sectors progressistes no adscrits i la dreta del Claustre) o una candidatura estricta, de la dreta, mentre els altres sectors donarien suport al Bloc. Lapiedra pensa que, en principi, són possibles les dues alternatives. «Cal remarcar, però, que l'increment de presència de la dreta més radical s'ha produït entre els estudiants, no entre els professors».

Dos temes han destacat en l'any i mig de gestió de Lapiedra: la polèmica amb el govern de la Generalitat valenciana a propòsit dels Estatuts i el sistemàtic i acarnissat atac del conser-

vadorisme més irreductible. Pel que fa a la primera qüestió, el rector prefereix mirar al futur i no al passat. «M'agradaria —ens diu— que el recurs de reposició que hem presentat siga atès i que funcione, com ho necessita el país, en un clima d'enteniment i de respecte mutu entre les dues institucions, la Universitat i la Generalitat».

Pel que fa a la campanya d'atacs al seu equip, precisa una cosa important. «No crec que siga tota la dreta la que ens ataca. En realitat, es tracta d'un diari i prou. He tingut ocasió de conversar amb molts polítics de dreta i sempre he trobat un tractament correcte. Que hi haja hagut valoracions crítiques i comunicats de protesta és normal. No hi he trobat, en general, un to, per ell mateix, ofensiu. És perfectament legítim que cada formació política tinga les seues posicions i les manifeste. El problema ha vingut, concretament, d'un diari. I no perquè s'hi hagen mantingut opinions contràries a la nostra manera de fer, sinó, únicament i exclusivament, perquè, en diversos casos, s'han dit mentides».

L'accés i consolidació del Bloc en el govern de la Universitat ha de tenir unes causes sociològiques. Preguntem al rector si representa l'auge d'una nova generació d'universitaris. «Sí, crec que sí —ens respon—. Sobretot representa una nova generació de catedràtics i de professors numeraris».

En parlar dels estudiants, i intentar explicar que l'element configurador de les alternatives estudiantils, com ara el Bloc d'Estudiants Agermanats, ja no siga tant l'esquerra, més o menys radical, com un evident nacionalisme, Ramon Lapiedra remarca que «no és únicament una qüestió del BEA. Tot el Bloc presenta una vessant nacionalista. I això té a veure amb el fet que la qüestió nacional no ha estat assumida amb el mateix nivell de consciència per altres sectors de la societat valenciana com per sectors universitaris. I és lògic. El fet nacional té una vessant cultural que el personal universitari està col·locat en millor posició per a poder percebre. La possible pèrdua de la nostra cultura és sentida, per la gent que hi està relacionada, com una pèrdua dolorosa i, per tant, tracta de reaccionar per defensar-la».

Al seu despatx del carrer de la Nau, el rector de la Universitat de València continua la seua jornada de treball. El Bloc ha guanyat i la vida intensa de la institució continua. □